

Προς έναν απλό άνθρωπο για την ομολογία της πίστης

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Νικόλαος \(Βελιμίροβιτς\) Επίσκοπος Αχρίδος / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Καθόσουν στο τρένο και σώπαινες. Δίπλα σου κάθονταν κάποιοι κύριοι και συζητούσαν για τους μεγάλους ανθρώπους.

Ένας απ' αυτούς απαριθμούσε ονόματα μεγάλων προσωπικοτήτων που εκτιμά και μεταξύ άλλων ανέφερε και το όνομα του Ιησού Χριστού. Κάποιος άλλος είπε ότι αυτός δεν θεωρεί τον Χριστό μεγάλο άνθρωπο. Και άρχισαν να φιλονικούν γύρω από τον Κύριό μας, κατά την προφητεία του Αγίου Συμεών ότι Αυτός θα είναι «εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον» (Λουκ. 2,34).

Τότε εκείνοι οι άνθρωποι απευθύνθηκαν σ' εσένα και ρώτησαν, εάν εσύ θεωρείς τον Χριστό μεγάλη προσωπικότητα. Εσύ απάντησες όχι. Ο Χριστός δεν είναι για σύγκριση. Ο Χριστός δεν είναι μεγάλος άνθρωπος. Είναι Θεός. Ακούγοντας τα λόγια σου όλοι γέλασαν και άρχισαν να χλευάζουν την πεποίθησή σου περί του Υιού του Θεού. Μέχρι πριν λίγο διαχωρισμένοι μεταξύ τους, όπως τότε που ο Πιλάτος και ο Ηρώδης συμφιλιώθηκαν όταν ήθελαν να καταδικάσουν τον Χριστό. Κι έτσι εσύ υπό την μαστιγα των κοροϊδιών και χλευασμών ταξίδευες έως τον τόπο σου.

Μακάρια η ψυχή σου! Έτσι υπέμεναν τους χλευασμούς για τον Χριστό οι κάλλιστοι των καλλίστων, οι μάρτυρες και οι αρεστοί στον Θεό. Τον Καισάριο, τον αδελφό του Μεγάλου Βασιλείου τον θεωρούσαν φιλόσοφο με υπόληψη. Και ο βασιλιάς Ιουλιανός, κολασμένος παραβάτης της χριστιανικής πίστης, ήθελε να κερδίσει τον Καισάριο στη δική του πλευρά ενάντια στους χριστιανούς. Τον κάλεσε στο παλάτι του και άρχισε να τον συμβουλεύει , να εγκαταλείψει τον Χριστιανισμό και να επιστρέψει στην ειδωλολατρία. Τελικά, μετά από μακρά φιλονικία ο Καισάριος δήλωσε στον βασιλιά αποφασιστικά: «Είμαι Χριστιανός , και παραμένω Χριστιανός».

Πρόσφατα μου έλεγε ένας νέος Μαυροβούνιος: «Ήμουν στον στρατό και δεν ντρεπόμουν για την πίστη μου. Όμως για αυτό υπέμεινα πολλές πικρίες. Έβαλε ο δεκανέας τη δεκάδα μας στη σειρά και μου φώναξε: “Ιβάν, ποιος είναι ο Θεός σου;”. “Κι εγώ του απάντησα αμέσως: “Ο Θεός μου είναι ο Ύψιστος στα ουράνια”. Αυτός λοιπόν με χαστούκισε στο μάγουλο και μου είπε: “Εγώ είμαι ο Θεός σου”. “Όχι, δεν είσαι”, του απάντησα εγώ, “εσύ είσαι ο δεκανέας μου ενώ ο Θεός μου είναι στα ουράνια”. Πάλι χαστούκι στο άλλο μάγουλο. Εμένα δεν με πονά το χαστούκι, αλλά η καρδιά μου αγαλλιάζει από κάποια ευχαρίστηση που κάτι λίγα υποφέρω κι εγώ για τον Κύριο και Δημιουργό μου».

Μακάριος είσαι, Ιβάν , λέω εγώ , που σε χλεύασαν και σε χτύπησαν για χάρη του Θεού.

«Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.» (Ματθ. 5, 12) .

Πηγή: «ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΕΛΙΜΙΡΟΒΙΤΣ

Δεν φτάνει μόνο η πίστη...

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ Β΄»

Εκδόσεις «εν πλώ»

Πηγή: agioritikovima.gr